

Avalent>Perekonnaasjad ja pärimine>Pärimine>Pärimine

Juhime tähelepanu sellele, et käesoleva lehekülje [de](#) originaalkeelset versiooni on hiljuti muudetud. Valitud keeleversiooni meie töötajad parajasti tõlgivad.

Järgmised keeleversioonid on juba tõlgitud.

Swipe to change

inglise keel**Pärimine**

Austria

Käesolev teabeleht on koostatud koostöös Euroopa Liidu Notariaatide Nõukoguga.

1 Kuidas koostatakse surma puhuks tehtud korraldus (testament, ühine testament, pärimisleping) vara üleminekuks?

Testamendi tegemisel tuleb järgida konkreetseid vorminõudeid. Austria õigusnormide kohaselt tunnustatakse muu hulgas järgmist liiki testamente:

avalik testament, mille on koostanud notar või kohus;

omakäeline testament, mille testator peab täielikult oma käega kirja panema ja allkirjastama;

kirjalik testament (mille on käsitsi kirja pannud või trükkitud keegi teine peale testatori enda), mis tuleb koostada kolme tunnistaja juuresolekul.

Pärimislepingu (Austria üldise tsiviilseadustiku (*Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch* – ABGB) artikkel 1249 ja sellele järgnevad artiklid) saavad sõlmida

ainult abikaasad või paarid, kes on kihlatud ja kavatsevad ka tegelikult abielluda, ning see leping peab olema vormistatud notariaalaktina (vastavalt notariaalakte käsitleva seaduse (*Notariatsaktsgesetz*) artikli 1 punkti 1a). Selle juures peab viibima kaks tunnistajat või teine notar. Pärimislepinguga, mis peab vastama surma puhuks tehtud korraldusi käsitlevatele kehtivusnõuetele, ei tohi käsutada üle ¼ pärandvarast. Selles küsimuses on registreeritud partneritel abikaasadega ja kihlatud partneritega samasugused õigused (Austria üldise tsiviilseadustiku artikkel 1217).

Ühise testamendi võivad teha vaid abikaasad või registreeritud partnerid (Austria üldise tsiviilseadustiku artiklid 583 ja 1248). Märkus! Registreeritud partnerlust on võimalik sõlmida vaid samast soost isikute vahel.

Surma puhuks tehtud annetused (isikliku vara kinkimine isiku poolt, kes arvab, et ta sureb lähitulevikus; selline kinkimine jõustub täielikult alles pärast annetaja surma) on reguleeritud Austria üldise tsiviilseadustiku artikliga 956. Kingituse võib teha annaku näol või lepingu kaudu, mis tuleb vormistada notariaalaktina.

2 Kas korraldus tuleb registreerida? Kui jah, siis kuidas?

Testamendid, pärimislepingud ja mis tahes lepingud, millega loobutakse pärandvara kohustuslikust osast / sundosast, on võimalik registreerida Austria testamentide keskregistris (Austria notariaadiseadustiku (*Notariatsordnung*) artikkel 140b), tingimusel et need on antud hoiule notari, kohtu või advokaadi kätte. Seda elektroonilist registrit haldab Austria notarite koda (*Österreichische Notariatskammer*) ning see register on ainus seadusega ette nähtud testamentide register. Kohtud ja notarid peavad mis tahes selliste dokumentide olemasolust registrile teada andma (Austria notariaadiseadustiku artikli 140c lõige 2). Registreerimisega soovitakse lihtsustada nende dokumentide leidmist pärimismenetluste käigus.

3 Kas surma puhuks tehtavatele korraldustele esineb muid piiranguid (nt pärandi sundosa)?

Sundosa (mis piirab testamendi tegemise vabadust) moodustab poole lahkunu järglastele ette nähtud seadusjärgsest osast ning järglaste puudumise korral ühe kolmandiku ülenejatele sugulastele ette nähtud seadusjärgsest osast. Üleelanud abikaasa või registreeritud partneri sundosa moodustab poole nende seadusjärgsest osast. Kui isikul, kellel on õigus pärandi sundosale, ei olnud lahkunuga kunagi tihedaid peresuhteid, võidakse sundosa suurus vähendada. Isikutel, kellel on õigus pärandi sundosale, on õigus loobuda oma sundosast enne pärandi avanemist, sõlmides tulevase testatoriga lepingu (notariaalakti kujul).

Sundosa kujutab endast rahalist nõuet proportsionaalse osa saamiseks pärandvara väärtusest.

Sundosa saamise õigust tuleb kinnitada kohtus kolme aasta jooksul (Austria üldise tsiviilseadustiku artikkel 1487). Tähtaega hakatakse arvestama kohe, kui on esitatud vastuvõtuprotokoll vastavalt hagita menetlusi käsitleva seaduse (*Außenstreitgesetz* – AußStrG) artikli 152.

Sundosast on võimalik loobuda testatori eluajal. Selline loobumine tuleb vormistada notariaalaktina või ametliku kohtudokumendina (Austria üldise tsiviilseadustiku artikkel 551).

4 Kui surma puhuks ei ole korraldust tehtud, kes pärib siis ja kui palju?

Kui lahkunu ei olnud abielus ja tal ei olnud lapsi, pärivad lahkunu vanemad võrdsetes osades. Kui lahkunu vanemad surid enne teda, pärivad lahkunu vanemate asemel tema õed-vennad.

Kui lahkunu ei olnud abielus, kuid tal on lapsed, pärivad nemad võrdsetes osades.

Kui lahkunud on üleelanud abikaasa, aga lapsi ei ole, saab üleelanud abikaasast ainupärija, kui puuduvad üleelanud vanemad, õed-vennad ja vanavanemad.

Kui lahkunud on üleelanud abikaasa ja lapsed, saab abikaasa ühe kolmandiku pärandvarast ning ülejäänud jagatakse võrdsetel laste vahel.

Registreeritud partnerite puhul kohaldatakse samasuguseid pärimisnorme nagu abikaasade puhul. Registreerimata partner (kooselupartner) pärib ainult juhu, kui temaga seoses on surma puhuks tehtud korraldus. Üleelanud kooselupartner on siiski kaitstud Austria üüriseadusega ja Austria korteriomandi seadusega (*Wohnungseigentumsgesetz*). Kui lahkunud ja tema kooselupartneril oli ühine korter (*Wohnungseigentumspartnerschaft*), läheb lahkunu osa üleelanud partnerile.

Kui lahkunud ei ole üleelanud abikaasat või lapsi, antakse pärimisõigus lahkunu vanematele ja nende järglastele (lahkunu õed-vennad) (Austria üldise tsiviilseadustiku artiklid 735 ja 736).

Kui lahkunud on üleelanud lapsed, kuid tal ei ole üleelanud abikaasat, pärivad tema lapsed võrdsetes osades (Austria üldise tsiviilseadustiku artikkel 732).

Kui lahkunud on üleelanud abikaasa ja lapsed, pärib abikaasa ühe kolmandiku pärandvarast ja lisaks seadusega ette nähtud eelosa, mis annab talle õiguse majapidamisesemetele. Kaks kolmandikku pärandvarast jaotatakse võrdsetel lahkunu laste vahel (Austria üldise tsiviilseadustiku artikkel 757).

Registreeritud partneritel on abikaasadega samasugused õigused (Austria üldise tsiviilseadustiku artikkel 537a). Märkus! Registreeritud partnerlust on võimalik sõlmida vaid samast soost isikute vahel.

5 Milline ametiasutus on pädev:

5.1 pärimisasjades?

Ringkonnakohus (*Bezirksgericht*), kohtukomissar (notar) kohtuorganina.

Sisuliselt ja territoriaalselt on pädev see ringkonnakohus, kelle tööpiirkonnas oli lahkunu viimane seaduslik elukoht (viimane viibimiskoht, tavapärase elukoht) (kohtualluvuse seaduse (*Jurisdiktionsnorm* – JN) artiklid 65, 66 ja 105). Menetluse läbiviimisel kasutab ringkonnakohus kohtukomissarina tegutseva notari teenuseid (kohtukomissari käsitleva seaduse artikkel 1 (*Gerichtskommissärsgesetz* – GKG)).

5.2 võtma vastu pärandi vastuvõtmise või sellest loobumise avaldust?

Ringkonnakohus, kohtukomissar (notar) kohtuorganina.

5.3 võtma vastu annaku vastuvõtmise või sellest loobumise avaldust?

Ringkonnakohus, kohtukomissar (notar) kohtuorganina.

5.4 võtma vastu pärandi sundosa vastuvõtmise või sellest loobumise avaldust?

Ringkonnakohus, kohtukomissar (notar) kohtuorganina.

6 Lühikirjeldus siseriikliku õiguse kohase pärimismenetluse, sealhulgas pärandvara likvideerimise ja pärandvara jagamise kohta (sealhulgas teave selle kohta, kas kohus või muu ametiasutus algatab pärimismenetluse ametiülesande korras).

Pärimismenetluse (või pärimisasja käsitleva menetluse (*Verlassenschaftsverfahren*)) algatab ringkonnakohus pärast seda, kui avanenud pärandist on ametlikult teada antud. Pädev on see ringkonnakohus, kelle tööpiirkonnas asus lahkunu viimane viibimiskoht või tavapärase elukoht. Menetlust viib läbi notar kohtukomissari ülesannetes ja menetluse lõpus tehakse kohtuotsus.

Pärimismenetlus tuleb ametlikult algatada niipea, kui kohus saab teada surmast (hagita menetlusi käsitleva seaduse (*Außerstreitgesetz* – AußStrG) artikli 143 lõige 1).

Kohtukomissar teeb kohtuliku pärimismenetluse raames kindlaks pärijad (Austria üldise tsiviilseadustiku artikkel 797).

Kohtukomissar (kohtukomissari käsitleva seaduse artikli 1 lõike 2 punkti 2 alapunkt b ning artikli 2 lõige 2) koostab pärandvara nimekirja, kui on esitatud avaldus pärandi tingimuslikuks vastuvõtmiseks (millega piiratakse pärija vastutust pärandvarast saadava vara väärtusega); kui on olemas mis tahes isikud, kellel võib olla õigus sundosale; kui mis tahes isikud on alaealised või võivad vajada seaduslikku esindajat muudel põhjustel; kui on antud luba pärandi eraldamiseks pärija varast; kui tuleb arvesse võtta järelpärija pärandit või kui testamendiga on moodustatud pärandifond; kui on olemas võimalus, et pärand läheb pärijate puudumise tõttu riigile; või kui seda nõuab mis tahes volitatud isik või pärandi hooldaja (hagita menetlusi käsitleva seaduse artikkel 165).

7 Kuidas ja millal saab isikust pärija või annakusaaja?

Kellelgi ei ole lubatud võtta pärandit oma valdusesse omal algatusel. Pärand tuleb ametlikult üle anda, et pärijal tekiks seaduslik valdus. Selle protsessi näol on tegemist varaga seotud õiguste üleminekuga (*Einantwortung*) pärimisasju menetleva kohtu (*Abhandlungsgericht*) otsuse alusel (Austria üldise tsiviilseadustiku artikkel 797 ja hagita menetlusi käsitleva seaduse artikkel 177). Varaga seotud õigused saab üle anda alles siis, kui kohtulik pärimismenetlus on lõppenud ning asjaomased isikud on esitanud pärandi vastuvõtmise avalduse kui tõendi nende pärimisõiguse kohta. Ka kinnisvara puhul antakse omandiõigus üle varaga seotud õiguste üleminekul, s.t enne, kui uus omanik on kantud kinnistusregistrisse. Kuid kui pärijad ei esita mõistliku aja jooksul avaldust kinnistusregistri kande tegemiseks, peab selle avalduse esitama kohtukomissar nende asemel.

8 Kas pärija pärib ka sumu võlad? Kui jah, siis millistel tingimustel?

Pärijad vastutavad lahkunu võlgade eest kogu oma varaga. Kuid kui koostatud on pärandvara nimekiri, vastutavad nad ainult pärandvara väärtuse ulatuses.

9 Milliseid dokumente ja/või millist teavet üldjuhul nõutakse kinnisvara registreerimiseks?

Kinnistusregistrile (*Grundbuchsgericht*) tuleb esitada dokument, millega tõendatakse omandiõiguse saamist. Pärijad peavad esitama varaga seotud õiguste üleminekut käsitleva kohtuotsuse ning annakusaajad peavad esitama ametliku kinnituse. Peale selle võidakse nõuda tõendit maksude tasumise kohta ning – olenevalt asjaomase liidumaa õigusest – eriluba, mis on väljastatud kinnisvaratehinguid käsitlevate õigusnormide alusel, ja vajaduse korral tõendit omandi saaja kodakondsuse kohta.

9.1 Kas pärandi hooldaja määramine on kohustuslik või taotluse korral kohustuslik? Kui see on kohustuslik või taotluse korral kohustuslik, milliseid samme tuleb selleks astuda?

Pärandi hooldaja määramine ei ole vajalik.

9.2 Kellel on õigus surma puhuks tehtud korraldus täide viia ja/või pärandit hooldada?

Pärijal, kes suudab pärandi vastuvõtmisel piisaval määral tõendada oma pärimisõigust, on õigus kasutada ja valitseda päritud vara ja esindada pärandit, välja arvatud juhul, kui pärimisasju menetlev kohus (*Verlassenschaftsgericht*) on sedastanud teisiti; kui selliseid pärijaid on mitu, kasutavad kõik pooled seda õigust ühiselt, välja arvatud juhul, kui nad lepivad kokku teisiti (Austria üldise tsiviilseadustiku artikli 810 lõige 1).

9.3 Millised on pärandi hooldaja volitused?

Testamentitajal on Austria pärimismenetluses vaid teisejärguline roll. See sõltub sellest, kuidas kohus toimetab pärimismenetlust, ning selle kohtukomissari positsioonist, kes tagab lahkunu soovide täitmise. Austria üldise tsiviilseadustiku artikli 816 kohaselt võib lahkunu kasutada surma puhuks tehtud korraldust selleks, et anda kellelegi ülesanne täita tema viimased soovid. Selle isiku ülesannete ulatus määratakse kindlaks surma puhuks tehtavas korralduses ning need ülesanded võivad hõlmata nii selle jälgimist, kas pärija/annakusaaja puhul on täidetud teatavad tingimused või kas ta jagab pärandvara nõuetekohaselt, kui ka pärandvara valitsemist.

Kui pärandvara võlausaldajate kohtusse kutsumise protsessi osana korraldatakse suuline menetlus (Austria üldise tsiviilseadustiku artiklid 813–815), peab kohtukomissar teada andma selle istungi toimumise kuupäeva ja kutsuma kohtusse ka testamentitajaja (hagita menetlusi käsitleva seaduse artikkel 174).

10 Millised dokumendid antakse üldjuhul välja siseriikliku õiguse kohaselt pärimismenetluse jooksul või selle lõpus, tõendades pärandisaajate staatust ja õigusi? Kas neil on konkreetne tõendusjõud?

Taotluse korral peab kohtukomissar väljastama soodustatud isikutele ametliku kinnituse kui tõendi nende esindusõiguse kohta (hagita menetlusi käsitleva seaduse artikkel 172).

Kui pärijad ja nende pärandiosad on lõplikult kindlaks määratud ning on esitatud tõendid, millega kinnitatakse muude tingimuste täitmist, peab kohus andma pärandi pärijatele üle (hagita menetlusi käsitleva seaduse artikkel 177: varaga seotud õiguste üleandmise otsus). Nimetatud otsuse tõestatud koopia, millele on lisatud kinnitus selle õigusjõu kohta, on piisav selleks, et vabastada krediidiasutuses hoitavad vahendid (hagita menetlusi käsitleva seaduse artikkel 179). Viimati uuendatud: 16/10/2019

Käesoleva veebilehe omakeelset versiooni haldab Euroopa õigusosalase koostöö võrgustiku vastav riiklik kontaktpunkt. Tõlked on teostanud Euroopa Komisjoni teenistused. Originaali tehtavad võimalikud muudatused asjaomase riikliku ametiasutuse poolt ei pruugi kajastuda tõlkeversioonides. Komisjon ja Euroopa õigusosalase koostöö võrgustik ei võta mingit vastutust ega kohustusi seoses käesolevas dokumendis esitatud või viidatud teabe ega andmetega. Palun lugege õiguslikku teadaannet lehekülje eest vastutava liikmesriigi autoriõiguste kohta.